USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **THORN RACING s. r. o.**, se sídlem K Cihelnám 699, 326 00 Plzeň, zastoupená Mgr. Lukášem Hegnerem, advokátem se sídlem Jiráskovo náměstí 816/4, 326 00 Plzeň, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Plzni**, se sídlem Hálkova 2790/14, 305 72 Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2009, č. j. 8836/09-1300-401637, ve znění rozhodnutí ze dne 16. 11. 2009, č. j. 9274/09-1300-401637, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2011, č. j. 30 Af 6/2010 - 63,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2011, č. j. 30 Af 6/2010 - 63, krajský soud zrušil v záhlaví označená rozhodnutí žalovaného týkající se daně z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí roku 1997 a leden roku 2008 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedený rozsudek napadl žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Shledal přitom, že stěžovatelem podaná kasační stížnost ze dne 13. 2. 2012 patřičné náležitosti nemá. Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena, ani petit. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že *„podává ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. proti rozsudku Krajského soudu v Plzni*

č. j. 30 Af 6/2010-63 ze dne 20. prosince 2011 kasační stížnost. Kasační stížnost směřuje proti oběma bodům (I. a II.) výroku rozsudku.“

Po prvotním seznámení s předmětnou kasační stížností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podání stěžovatele neobsahuje dostatečně určitá a jednoznačná tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek krajského soudu napadá. Usnesením ze dne 16. 2. 2012, č. j. 1 Afs 24/2012 - 20, proto vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení *„doplnil kasační stížnost podanou dne 13. 2. 2012 o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu, o údaj, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, a aby uvedl, co navrhuje (petit).“* Zdůraznil, že obecný odkaz na ustanovení soudního řádu správního [odkaz na § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] bez souvislosti se skutkovými, na daný případ individualizovanými výtkami, nelze považovat za dostatečně konkrétní kasační námitku (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publikované pod č. 2162/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Současně stěžovatele poučil, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a pro tento nedostatek nebude možné v řízení pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 2. 2012.

Ve stanovené lhůtě však stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil ani nepožádal soud o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu